

Posudek oponenta na bakalářskou práci *Náhorní Karabach v otázce zahraniční politiky a státnosti*.

Práce kolegy Křikavy uceleným způsobem zkoumá málo probádaná témata identity a vnitřní i vnější suverenity Náhorního Karabachu, která jsou velmi aktuální, vezmeme-li v úvahu červencové události v Arménii. Kolega Křikava přistupuje k Náhornímu Karabachu neotřelým způsobem a neupadá do klišé o tom, že Náhorní Karabach je pouze jakýmsi přívěškem Arménie. Naopak správně ukazuje případy, kdy Náhorní Karabach jednal autonomně nebo zcela proti zájmu Arménie, např. ve třetí kapitole. Z tohoto hlediska je nutné odvalu autora při volbě témat práce ocenit, přestože se v ní najdou slabší pasáže. Obecně se ovšem kolega Křikava poměrně zdařile vypořádal s dvojkolejností práce mezi komparativní politikou (zejména čtvrtá kapitola) a mezinárodními vztahy.

Práce je přehledně rozčleněna do šesti kapitol, ve kterých se kolega Křikava postupně věnuje tématům kvazistátu, historickému vývoji, otázce vnější suverenity, státnosti a identitě Náhorního Karabachu. Z hlediska uplatnění konceptů nelze Křikavovi nic zásadního vytknout. Bohužel potenciálně nejzajímavější téma práce identita Náhorního Karabachu působí nedotaženě, přestože kolega Křikava, nakolik je oponentovi známo, z dostupných zdrojů vytěžil maximum. Identitu Náhorního Karabachu zjevně bez znalosti místních jazyků a bez rozsáhlejšího terénního výzkumu lze studovat velmi omezeně, což je v podstatě přiznáno v samém závěru práce.

Kolega Křikava se naučil pracovat s odbornými termíny, ačkoliv u některých z nich by bylo záhodno zaměřit se na jejich přesnější využití, např. na str. 24 by bylo vhodnější místo termínu uprchlíci užít termín vnitřně vysídlené osoby. V práci se občas objeví neobratnosti typu následující zjednodušující konstrukce: „*Fakticky ale drží výkonnou moc ve svých rukách prezident, proto můžeme NK označit za prezidentský systém*“ (s. 41). Podobně neobratně působí užití termínu politická kultura na samém konci textu nebo konstrukce v závěru čtvrté kapitoly stavící státnost a svobodu na stejnou úroveň: „*NK naplnil předpoklad, že se svým vnitřním uspořádáním může rovnat mezinárodně uznaným státům, protože už v roce 2008 Freedom House označila 60 ze 193 formálně nezávislých států jako částečně svobodných (stejně jako je NK).*“ (s. 53)

Pokud hodnotíme práci po formální a jazykové stránce, lze nalézt mírné nedostatky, které by bylo možné odstranit pečlivější korekcí, například na str. 14 a 15 se opakuje věta, podobně na str. 35. U některých částí by bylo zřejmě záhodno lépe citovat nebo myšlenku rozvést, např. následující věta: „*Vyskytují se též názory, že do NK se posílá zbytečně mnoho finančních prostředků na úkor samotné Arménie a už nemusí být pravidlem jako dříve, že každý Armén si přeje spojení s NK.*“ (s. 69)

Výše uvedené výhrady nejsou zásadní povahy a nebrání mi doporučit práci k obhajobě s hodnocením **výborně**.

Biškek, 23. 8. 2016

Štěpán Suchý